

kommercielle forhandlinger. Det understreger jo nemlig, at lovgivningen, som vi arbejder med her, kun giver os redskaber til konfliktløsning, hvis der opstår konflikter, og disse redskaber skal først tages i anvendelse, når de kommercielle forhandlinger bryder sammen eller ikke kan gennemføres på tilfredsstillende vis.

Det ligner jo vort forhold til straffeloven. Den er ganske uinteressant, så længe man ikke har overtrådt den. Her har vi så et regelværk, som bliver ganske uinteressant, så længe tingene ordner sig af sig selv, og det er udgangspunktet og forudsætningen for det hele.

Det har jo i den offentlige debat – og det blev også nævnt af hr. Løgstrup Madsen – spillet en vis rolle, at man i et land som New Zealand og også andre steder har gennemført en teleliberalisering uden anden regulering end den almindelige konkurrencelovgivning. Det lyder forjetende, og for resten er konkurrencelovgivningens bestemmelser om konkurrencebegrænsning også med i vore lovforslag her, men inden man falder i svime over New Zealand, så skal man jo være opmærksom på, at det tog flere år, inden en første aftale var på plads mellem den gamle monopolist og de nye, og så længe vil vi ikke vente, og det er derfor, vi går ind for den lovgivning, som der her er tale om.

For os er det vigtigt, at vi nu får taget fat. Jeg skal sige lidt om L 241 – om forsyningspligt – hvor vi får et instrument til at sikre hele befolkningen uanset bopæl adgang til basale teletjenester og handicaptjenester til ensartede og faldende maksimalpriser. Det er et punkt, som vi lægger meget vægt på.

Denne forsyningspligt bliver naturligvis central, når området i øvrigt overlades til markeds kræfterne. I den forbindelse vil jeg fremhæve, at vi med varme støtter de elementer af forbrugerbeskyttelse, der er i L 241. Det er vigtigt at få oprettet et uafhængigt telebrugernævn til behandling af forbrugerklager. Specielt noterer jeg med tilfredshed, at der eksplicit vil blive stillet krav om specificeret regnskab og specificerede regninger, regningskontrol, spærremuligheder osv.

Det er jo ganske aktuelt i denne tid. De er blevet aktualiseret af Tele Danmarks, jeg vil kalde det tone i forbindelse med konkrete klager over regninger i de seneste tider. Selskabets stemmeføring har ikke just vidnet om en servicevirksomhed på vej ind i en konkurrencesituation, hvor service og kundepleje bliver en afgørende konkurrenceparameter. Men det bliver jo Tele

Danmarks problem. Men i hvert fald har det tydeligt demonstreret, at det er på høje tid, vi får et uafhængigt organ til at vurdere klager fra brugerne. Enevældens sidste reminiscenser skal ud af systemet.

Det er beklageligt, men desværre uundgåeligt, at Telestyrelsens endelige status, kompetence og samspil med Konkurrencerådet først er på plads i den afsluttende lovgivningsfase til efteråret. Vi lægger megen vægt på, at den endelige model kommer til at ligge tæt på hovedpunkterne i den rapport, professor Mogens Koktvedgaard har udarbejdet.

Vi vil i udvalgsarbejdet prøve at få præciseret, at retningslinjerne, som kan udledes af rapporten, også bliver rammen både for aktørernes adfærd, om aktørernes adfærd og for Telestyrelsens administration i overgangsperioden fra juli til udgangen af december 1996.

Ligeledes ønsker vi fremhævet, at de bemærkninger til lovforslaget, der henviser til EU-bestemmelser og EU-direktiver bl.a. – nu skal vi ikke blive for tekniske, men jeg vil nøjes med at kalde det OPL-direktivet – skal være grundlaget for forvaltningen af regelværket, således at der er retningslinjer for Telestyrelsen.

I det hele taget ønsker vi sikret, at Telestyrelsen allerede i den første fase får myndighed og styrke til at sikre, at nye operatører virkelig også kan komme ind på markedet. Det er det afgørende i denne sammenhæng.

Med disse ord skal jeg tilsige forslagene Det Konservative Folkepartis støtte og love, at vi gerne medvirker til en hurtig gennemførelse, så liberaliseringen kan blive en realitet som forudset den 1. juli i år.

Aage Frandsen (SF):

Ikke siden fremkomsten af telefonen har vi været udsat for et tilsvarende spring i den teknologiske udvikling på teleområdet, og den teknologiske udvikling på teleområdet betinger jo netop også, at vi organiserer teleområdet på en anden måde.

I telefoniens barndom og i mange år herefter var det godt, at telefoni blev organiseret i monopoler, som blev ejet af det offentlige og fulgte bestemte lighedsprincipper.

Det har vi haft megen glæde af, også i Danmark, og det har bl.a. også medført, at vi har fået en veludbygget infrastruktur. Monopolet var nødvendigt, bl.a. fordi anlæggelsen af infrastrukturen var meget dyr, og monoopolet gjorde, at man undgik mulige fejlinvesteringer, som